

D E C I Z I E nr. 528/04.12.2013

privind solutionarea contestatiei formulate de dl. inregistrata la
DGRFP-Timisoara sub nr. .

I. Petentul a formulat contestatie impotriva Deciziei de impunere anuală pe anul 2011 nr. din 27.09.2012 si Instiintare de compensare nr. din 25.10.2012, comunicate la 28 noiembrie 2012, emise de Administrata Finantelor Publice a Municipiului Timisoara.

Solicita admiterea contestatiei si în consecință :

1) anulara:

-în parte a Deciziei de impunere anuală pe anul 2011 nr. din 27.09.2012 numai cu privire la compensarea diferentei de impozit stabilite în minus de lei cu creantele bugetare constând în plățile anticipate aferente trimestrelor II si III din 2011, scadente la 15.06.2011 (lei) si la 15.09.2011 (pentru lei) si

-în totalitate, "Instiintarea de compensare" nr. din 25.10.2012.

2) restituirea sumei de lei.

MOTIVELE CONTESTATIEI:

In fapt, este de profesie avocat si își exercita profesiunea ca avocat asociat în cadrul Cabinetelor de Avocat Asociate , datorând impozit pe venit pentru veniturile realizate din această profesie.

Prin decizia contestată s-a stabilit impunerea anuală definitivă pentru veniturile realizate pe anul 2011, constatându-se că, prin plățile anticipate din anul 2011, a plătit cu lei mai mult decât impozitul pe venit anual stabilit (care este de lei, iar plățile anticipate făcute au însumat lei - impunere pe care nu o contesta).

Prin aceeași decizie, s-a dispus compensarea si/sau restituirea sumei de lei.

Prin "înștiintarea de compensare", atasată deciziei de impunere, s-a stabilit ca suma de lei, diferenta de impozit stabilită în minus, să fie compensată cu obligatii de plăți anticipate aferente trimestrelor II si III din 2011, scadente la 15.06.2011 (pentru lei) si, respectiv, la 15.09.2011 (pentru lei).

Această modalitate de compensare este nelegală.

Potrivit dispozitiilor art.116 din Codul de procedură fiscală, compensarea se poate face atunci când există în același timp creante administrate de Ministerul Finantelor Publice contra contribuabilului si creante ale contribuabilului față de buget si când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât si calitatea de debitor.

In speță, conditia legală a existentei concomitente a calității reciproce de creditor si debitor a ambelor părți nu este îndeplinită.

Creantele administrate de MFP înscrise în actul de compensare nu există fiind stinse prin plată la scadență, anterior nasterii creantei contribuabilului.

Astfel, a plătit suma scadentă la 15.06.2011 -1.843 lei - cu ordinul de plată nr. 9 din 15.06.2011 și suma scadentă la 15.06.2010- 1.843 lei -cu ordinul de plată nr.11 din 14.09.2011.

În consecință, suma lei reprezintă doar o creanță a sa, în calitate de contribuabil împotriva MFP și, în lipsa unei creante administrate de MFP împotriva contribuabilului, creanța sa nu poate fi stinsă altfel decât prin restituire.

Pe de altă parte, așa cum se cunoaște din contestații administrative anterioare sau din contestații la executare, instanțele de judecată au stabilit, prin hotărâri irevocabile, că a plătit toate obligațiile fiscale la scadențele legale și că obligațiile accesorii stabilite de organul fiscal sunt nelegale.

II. Conform art. 117 alin. 6 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală dacă debitorul înregistrează obligații fiscale restante sumele de restituit se vor restitui numai după efectuarea compensării.

La data de 25.10.2012 conform evidenței fiscale petentul avea obligații fiscale restante cu scadența la data de 15.06.2012 iar compensarea a operat de drept la data de 31.12.2011 la sursa -impozit pe venituri din activități independente.

III. Având în vedere constatările organului fiscal, susținerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, invocate de către contestator și de către organele fiscale, serviciul investit cu soluționarea contestației reține că petentul contestă Decizia de impunere anuală pe anul 2011 nr. numai cu privire la compensarea diferenței de impozit stabilită în minus în suma de lei precum și Instiintarea de compensare nr. .

În fapt, prin Decizia de impunere anuală pe anul 2011 nr. a fost stabilită în minus suma de lei reprezentând diferența de impozit rezultată din regularizarea anuală.

Prin contestația formulată petentul contestă decizia de impunere anuală numai cu privire la diferența de impozit stabilită în minus în suma de lei care a făcut obiectul compensării solicitând restituirea acesteia.

Din documentele depuse la dosarul contestației respectiv Situația analitică debite plăți solduri rezultă că la data de 25.10.2012 contribuabilul a înregistrat obligații fiscale restante cu scadența la data de 15.06.2011 iar compensarea a operat cu data de 31.12.2011 la obligația fiscală reprezentând impozit pe veniturile din activități independente.

Referitor la solicitarea petentului de a i se restitui suma de lei stabilită prin decizia de impunere anuală pe anul 2011 aceasta putea fi restituită numai

dupa efectuarea compensarii cu obligatii fiscale restante asa cum precizeaza art. 117 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

ART. 117

Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului urmatoarele sume:

a) cele platite fara existenta unui titlu de creanta;

b) cele platite in plus fata de obligatia fiscala;

c) cele platite ca urmare a unei erori de calcul;

d) cele platite ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor legale;

e) cele de rambursat de la bugetul de stat;

f) cele stabilite prin hotariri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;

g) cele ramase dupa efectuarea distribuirii prevazute la art. 170;

h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din retinerile prin poprire, dupa caz, in temeiul hotaririi judecatoresti prin care se dispune desfiintarea executarii silite.

(6) Daca debitorul inregistreaza obligatii fiscale restante, sumele prevazute la alin. (1), (2) si (2¹) se vor restitui numai dupa efectuarea compensarii potrivit prezentului cod.

Avind in vedere cele precizate se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru suma de lei propusa la compensare.

Referitor la contestatia formulata impotriva Instiintarii de compensare nr. organul de solutionare a contestatiei retine faptul ca actele administrativ fiscale care intra in competenta de solutionare a acestuia sunt stabilite in mod expres prin art. 209 alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

Competenta de solutionare

(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise in conformitate cu legislatia in materie vamala, a masurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de masuri, precum si impotriva deciziei de reverificare se solutioneaza de catre:

a) structura specializata de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, dupa caz, in a caror raza teritoriala isi au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesorii ale acestora, masura de diminuare a pierderii fiscale, in cuantum de pina la 3 milioane lei, precum si pentru contestatiile indreptate impotriva deciziilor de reverificare, cu exceptia celor emise de organele centrale cu atributii de inspectie fiscala;

Totodata art. 88 din Codul de procedura fiscala precizeaza care sunt actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere:

ART. 88

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restituirii de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii;

De asemenea, organul de solutionare a contestatiei retine faptul ca in conformitate cu prevederile pct. 5.1 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003:

“5.1. Actele administrative fiscale care intra in competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedura fiscala sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.”

OG nr. 92/2003 art. 209 alin. 2 precizeaza:

“Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Avind in vedere dispozitiile legale mai sus citate se impune sa se faca precizarea ca organul specializat de solutionare a contestatiilor din cadrul DGRFP Timisoara este competent a se pronunta doar asupra contestatiilor formulate impotriva masurilor inscrise in actele mai sus mentionate.

Legiuitorul a precizat care sunt actele administrativ fiscale ce intra in competenta de solutionare a organului specializat de solutionare a contestatiilor din cadrul DGRFP Timisoara iar din analiza dosarului contestatiei s-a constatat ca petentul a formulat contestatie impotriva Instiintarii de compensare nr. si nu impotriva unui titlu de creanta asa cum sunt precizate la art. 209 alin.1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si pct. 107.1 din HG nr. 1050/2004.

Avind in vedere cele precizate rezulta ca nu sunt indeplinite dispozitiile art. 209 din OG nr. 92/2003 privind Codul fiscal astfel ca DGRFP Timisoara nu se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei deoarece nu are competenta materiala pentru solutionarea acesteia.

Totodata, in conformitate cu prevederile art. 209 alin.2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala organul de solutionare a contestatiei prin adresa nr. a transmis dosarul contestatiei spre solutionare catre AJFP Timis care are competenta de solutionare.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 205, art. 206 si art. 216 din OG nr. 92/2003 , republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr. se

D E C I D E :

1. - respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de lei reprezentind diferenta de impozit rezultat din regularizarea anuala propusa la compensare.

2. - respingerea din lipsa de competenta materiala de solutionare a contestatiei formulate impotriva Instiintarii de compensare nr.

- prezenta decizie se comunica la :

. Dl.

. AJFP Timis

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timis in termen de 6 luni de la primirea prezentei.